

РЕШЕНИЕ

№ 267

гр. Ямбол, 07.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ, IV СЪСТАВ, в публично заседание на първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Светла Р. Димитрова

при участието на секретаря П.А.А.
като разгледа докладваното от Светла Р. Димитрова Гражданско дело № 20222330101270 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по молба на Д. И. М., с която моли на основание чл.45 от ЗЗД да се осъди К. П. П. да му заплати сумата от 3500лв., представляваща обезщетение за причинените му неимуществени вреди, вследствие извършеното деяние от 02.02.2020г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на деянието 02.02.2020г. до окончателното изплащане на сумата.

Излага твърдения, че на 02.02.2020 г. около 03:00 ч., заедно с негов приятел С. М. К., се намирали в нощен клуб „***“, гр.Я., ***. Около 03:30 ч. заедно със С. посетили тоалетната в заведението. Докато били в тоалетната, влезнали две непознати лица и започнали да ги псуват и обиждат, на висок глас, като ги нарекли „***“. Ищецът бил с гръб към ответника. В момента, в който се обърнал и попитал ответника на тях ли говори, получил удар с юмрук в областта на лявото око. От удара му причерняло. Явно чувайки крясъците на ответника и неговия приятел, охранителите на заведението влезли в тоалетната и ги извели. На място пристигнал полицейски екип при РУ на МВР-Я. и екип на ЦСМП, който откарал ищеца в спешен център, където бил прегледан. Ищецът твърди, че не е обиждал и удрял ответника. След инцидента по ответника нямало никакви наранявания. Ищецът не познавал ответника. Научил как се казва при пристигането на полицейските органи.

Вследствие инцидента ищецът имал силно главоболие, световъртеж, гадене. Още същата вечер бил отведен в спешен център. Тъй като симптомите му не отшумели, а започнали да се задълбочават, на 03.2.2020г. посетил

офтальмолог д-р М.В.-Б. Същият установил травма на окото и очната орбита, контузия на очната ябълка и околоочната област за ЛО. Установил при прегледа, че ищецът има силно изразен оток и кръвонасядане на долния клепач, долно темпорална половина на очната ябълка ангажирана от пресен субконюнктивален кръвоизлив. Пиел и болкоуспокояващи , тъй като изпитвал и силно главоболие. На 03.02.2020г. посетил и съдебен лекар д-р Т.А.Ч., който констатирал уврежданията на ищеца и заключил, че те са му причинили временно разстройство на здравето , неопасно за живота ,т.е разстройство на здравето ,извън случаите на чл.128 и чл.129 НК, т.е лека телесна повреда.

Вследствие инцидента получил неприятни болки и изживявания, които продължавали.

За инцидента не е подавал тъжба на пострадалия по смисъла на чл.80 НПК за престъпления по чл.130 ал.1 НК и чл.146 НК. За инцидента била сигнализирана само полицията на телефон 112 и вследствие обясненията му и докладна записка била образувана в ЯРП пр.преписка № ***/2020г., като ЯРП отказала да образува наказателно производство, поради факта, че се преследват по тъжба на пострадалия.

От въпросните две деяния-ищецът е претърпял неимуществени вреди -болки и страдания в общ размер на 3500лв.-за претърпените от него неимуществени вреди, вследствие побоя. Вследствие на побоя получил болки в окото, които още не са отшумели.

Моли да му бъдат присъдени направените по делото разноски.

В хода на съдебното дирене исковата претенция се поддържа изцяло.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответника, с който счита предявената искова претенция по закон е допустима, но по същество оспорва същата като неоснователна и недоказана по основание и по размер. Оспорва фактите изложени в исковата молба относно настъпилият инцидент като неверни и голословни. Твърди, че фактическата обстановка така, като е описана била коренно различна и противоречива от действителната по случая. Сочи, че тези разминавания са отразени в образуваната преписка с №***/2020година на ЯРП, за което е издадено постановление от районен прокурор В.Б. за отказ да се образува наказателно производство. В съдебно заседание ответникът заяви, че първо ищецът е ударил неговия приятел, с когото били заедно Е. К. и после него и той е отвърнал на удара. Моли за отхвърляне на иска , като му бъдат присъдени направените по делото разноски. Тези възражения се поддържат и в хода на съдебното дирене.

След преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност съдът приема за установено следното от фактическа страна:

Посочените от ищеца наранявания в исковата молба са констатирани по начина по който са посочени в представеното съдебномедицинско

удостоверение № ***/2020г. на д-р Т.Ч. издадена на 03.02.2020г. В същото е дадено заключение, че при прегледа, освидетелстването и проучването на представените медицински документи на името на Д. И. М. съдебният лекар установил, че при възникналия инцидент на 01/02.02.2020г. същият е получил контузия на главата, лявата очница и носа с масивен левостранен периорбитален хематом с болезнен травматичен оток на тъканите и стесняване на очната цепка, масивни кръвоизливи в областта на очната ябълка, болезнен травматичен оток на тъканите в областта на лявата половина на носа и сътресение на мозъка, което протича с изразени вегетативни прояви, като установените увреждания са причинили на освидетелствания „временно разстройство на здравето, неопасно за живота“, т.е. разстройство на здравето, извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК. Ищецът е представил и амбулаторен лист №***/ 03.02.2020г. издаден от д-р М.В.-Б. офтальмолог, в която като основа диагноза на ищеца е вписана – травма на окото и очната орбита, контузия на очната ябълка и околоочната област за ЛО. Описано е обективното състояние на Д. И. М. със силно изразен оток и кръвонасядане на долния клепач.

От представената по делото преписка вх.№ ***/2020г. на ЯРП се установява, че същата е образувана въз основа на постъпила в ЯРП преписка вх.№ ***/2020г. по описа на РУ на МВР-Я., относно извършена проверка по сигнал за възникнал скандал пред заведение „****“ в гр.Я. С постановление от 17.03.2020г. на прокурор при ЯРП е отказано образуването на наказателно производство , т.к. не са събрани данни за причинено телесно увреждане, представляващо средна или тежка телесна повреда, по смисъла на чл.129 НК, съотв.чл.128 от НК , което до обоснове престъпление от общ характер, а относно причинените лети телесни повреди , е констатирано че се касае за престъпление от частен характер, като наказателното преследване се възбужда по тъжба на пострадалия.

По делото се събраха гласни доказателства , като бяха разпитани като свидетели лицата С. М. К. и С. Г. И..

Свидетелят К. заяви, че на 02.02.2020 г. били заедно с ищеца в клуб „****“. Около 3:30 ч. посетили тоалетната заедно с Д., след което след тях влезли ответника и негов приятел и започнали да ги наричат „****“ , като видимо били в нетрезво състояние. След като Д. попитал дали говорят на него получил удар в лицето с юмрук от ответника. Всичко се развило в коридора на тоалетната. Свидетелят заяви, че те по никакъв начин не са ги предизвикали, дори не им обърнали внимание. Станало суматоха и в тоалетната влезли охранителите от заведението. След инцидента Д. му казал, че имал силно главоболие и оток на окото, което било цялото синьо, за което приемал болкоуспокояващи и е слагал ледени компреси.

Свидетелят И. заяви, че през 2020г. работил в клуб „****“ в гр.Я., като ***. По време на инцидента бил на работа. Към 3:30-4:00 ч. чул от тоалетната да излизат викове „****“, „****“, псуване и отишъл да види какво става. Чул

викове „***“ и псуване на майка от страна на К. към Д.. Отишли с колеги, видяли че има бой, разтървали ги и изхвърлили К. навън, като той бил много пиян. Заяви, че К. ударил Д. в областта на главата. Негови колеги се обадили на полицията и дошли полицаите, взели Д. с линейка.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Предявеният иск е с правно осн.чл.45,ал.1 от ЗЗД за заплащане на причинени неимуществени вреди.

Разпоредбата на чл.45 от ЗЗД урежда т.нар. „деликтна отговорност“, при която за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от непозволеното увреждане, виновното лице дължи на пострадалия обезщетение. Елементи от състава на непозволеното увреждане са противоправно поведение на определено лице, вината, която съгласно нормата на чл.45, ал.2 от ЗЗД се предполага до доказване на противното, и настъпилата вреда, било тя имуществена или неимуществена, наличие на причинна връзка между противоправното деяние и вредата. Тези елементи от фактическия състав на чл.45 от ЗЗД подлежат на доказване и доказателствената тежест носи ищеца. При наличие на елементите от ФС на чл.45 от ЗЗД доказателствената тежест за оборване презумпцията на чл.45,ал.2 от ЗЗД носи ответната страна.

От събраните по делото доказателства съдът приема, че се доказва по безспорен начин наличието на деликт с всичките му елементи. Между страните не се спори, че на 02.02.2020г. вечерта са били в клуб „***“ в гр.Я., като около 3.00ч. сутринта са се засякли в коридора на тоалетната на заведението. От показанията на свидетелите, и двамата очевидци на инцидента, които съдът кредитира като обективни, т.к. са непротиворечиви и във връзка с материалите по преписка вх.№ ***/2020г. на ЯРП, безспорно се установи противоправното поведение на ответника, който без основание е обидил ищеца и неговия приятел наричайки ги „***“, като му е нанесъл удар в областта на лявото око на лицето. Вследствие на удара ищецът е получил наранявания, подробно описани в представените от ищеца и неоспорени медицински документи, като установените увреждания са му причинили „временно разстройство на здравето, неопасно за живота“, и представляват лека телесна повреда. Автор на получените увреждания е ответникът, който според показанията на св.И. бил в очевидно нетрезво състояние, като не за първи път причинява инциденти в заведението и се налага да бъде „изхвърлен“. Ответникът не представи доказателства установяващи друга фактическа обстановка на инцидента, като събраните доказателства в преписката на ЯРП, на които се позовава не се ползват с доказателствена стойност в гражданския процес. Безспорно се установи, че посочените увреждания са в пряка причинно-следствена връзка с противоправните действия на ответника и непосредствена последица от поведението му. Въпреки доказателствената тежест, която носи ответника не обори законовата

презумпция на чл. 45, ал. 2 от ЗЗД за виновно поведение. Безспорно се установи, че в резултата на получените увреждания на ищецът са причинени неимуществени вреди – болки страдания. Предвид горното съдът намира, че предявения иск е доказан по основание.

Тъй като се касае до неимуществени вреди, дължимото се на ищеца обезщетение следва да бъде определено съобразно критериите по чл. 52 от ЗЗД. При определяне размера на обезщетението съдът съобразява начина на извършване на деянието, настъпилите увреждания, степента на преживените болки и страдания и техния интензитет, които са описани в представеното съдебно-медицинско удостоверение, както се съдържат и в показанията на свидетеля К.. Преценявайки характера и тежестта на увреждането с оглед принципите на чл. 51 от ЗЗД, съдът счита, че обезщетението следва да бъде в размер на 3500 лв. за телесните увреждания причинени на ищеца от ответника. При това положение, съдът приема, че предявеният иск е основателен и доказан изцяло, както по основание, така и по размер, и като такъв следва да бъде уважен изцяло.

Основателно е и искането за присъждане на лихва, която се дължи от деня на увреждането, поради което същата следва да се присъди считано от 02.02.2020 г. до окончателното изплащане на сумата.

При този изход на делото ответникът следва да заплати на ищеца направените от него разноски по делото, които са 140лв. - платена държавна такса и 500лв. – платено адвокатско възнаграждение.

Воден от изложеното, ЯРС

РЕШИ:

ОСЪЖДА на осн.чл.45,ал.1 от ЗЗД К. П. П. от гр.С., ***, с ЕГН **** да заплати на Д. И. М., с ЕГН **** с адрес: гр.Я., *** сумата от 3500лв., представляваща обезщетение за причинените му неимуществени вреди, ведно със законната лихва за забава върху нея, считано от 02.02.2020г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА К. П. П. да заплати на Д. И. М. направените по делото разноски в размер на общо 640лв.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд – Я. в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ямбол: _____